

Wat weten we van de Veluwsche verkenners?

(door artikelen te lezen die met www.delpher.nl in deze krant te vinden zijn)

April 1930

Groot-Arnhem (Groepen: Velsche Woudloopers en **Veluwsche Verkenners**). Hallo! Velp ontwaakt weer uit zijn winterslaap. We zullen in 't kort de gebeurtenissen vanaf 1 Jan. opnoemen. De opbrengst van onze Bazaar overtrof alle verwachtingen, zoodat we nu weer puik in het materiaal zitten. In Januari werd overgegaan tot oprichting van de afd. Groot-Arnhem, waarvan de afdelingen Velp, Arnhem, Oosterbeek en Ellecom-Steeg lid zijn geworden. Onze troep is daarbij gesplitst in „Velsche Woudloopers” (in Velp met de Gordondas) en „**Veluwsche Verkenners**” (in Arnhem met de Royal Stuart das). Iedere groep heeft eveneens een vaandrig gekregen, zoodat het den hopman nu gemakkelijker is deze twee te leiden, want voor de **Veluwsche Verkenners** hebben we nog steeds geen leider. De band tusschen beide groepen blijft echter nog hecht, we oefenen samen en er woedt een hevige strijd in vaardigheden tusschen de Gordons en de Stuarts. 15 Maart hadden we uitreiking van de Zilveren Plak, de wisselprijs tusschen de Gordons en de Stuarts, die ditmaal door de Gordons gewonnen werd. Een groote aanwinst voor beide groepen is een prachtig oefenterrein, dat we in ons bezit hebben gekregen. Verder zijn er plannen uitgewerkt om met Pinksteren Districts-wedstrijden te houden op ons oefenterrein. We ver-

PADVINDERIJ.

Naar wij vernemen, zal gedurende de Paaschdagen door het district Arnhem van „De Nederlandsche Padvinders”, op het padvindersoefenterrein Lange water, het jaarlijksche districtskamp worden gehouden van de padvinders uit het district Arnhem. Aan dit kamp zijn tevens de districtswedstrijden in padvindersvaardigheid verbonden. Aan deze wedstrijden zal worden deelgenomen door de padvinderspatrouilles, die gerechtigd zijn tot het voeren van het „Zilveren Stokbandje” 1930—1931. De winnende patrouille van deze wedstrijden ontvangt de districts vlaggestokklelie en tevens de districts-prijs „De Gouden Plak” en mag deelnemen aan de landelijke patrouillewedstrijden die gedurende de Pinksterdagen in het Padvinderscentrum op Ada's Hoeve te Ommen worden gehouden.

Van de 13 ingeschreven verkennerstroepen uit het district Arnhem zijn 9 patrouilles gerechtigd tot het voeren van het Zilveren Stokbandje, zoodat aan de wedstrijden zal worden deelgenomen door padvinders uit Wageningen, Ede, Oosterbeek, Harderwijk, Hoenderloo, Arnhem, Velp en Nijmegen.

Van de afdeling Groot Arnhem nemen aan deze wedstrijden deel patrouilles van de troepen Oosterbeeksche Padvinders, Veluwsche Verkenners en Velsche Woudloopers. De groote strijd zal gaan tusschen de padvinders uit Oosterbeek en Velp. De districts-prijs „De Gouden Plak”, die 2-maal achtereen of 3-maal in totaal gewonnen moet worden, werd eenmaal door Oosterbeek en tweemaal door Velp gewonnen. Het is de eerste maal, dat padvinders van de nieuwe groep Ede, die in October 1930 werd opgericht, aan deze wedstrijden deelnemen. Bij de wedstrijden, gehouden in 1930, werd de patrouille van de Veluwsche Woudloopers nummer 1 en de patrouille van de Veluwsche Verkenners uit Arnhem nummer 2.

Een van de belangrijkste punten van dezen wedstrijd vormt wel de kampeervaardigheid, netheid en zindelijkheid in het kamp, terwijl de deelnemers tevens getoetst zullen worden op hun kennis van verband leggen, morseseinen, touwverbindingen, natuurkennis, kaartlezen, koken enz.

24 maart 1931

9 april 1931

PADVINDERIJ.

Ondanks het slechte weer, werd gedurende de Paaschdagen op het terrein „Lange Water” te Velp wederom het jaarlijksche districtskamp met de daaraan verbonden patrouillewedstrijden gehouden van de Nederlandsche Padvindere. Een achttal troepen uit het district namen aan dit kamp deel en bepaalden na gehouden onderlinge patrouillewedstrijden welke patrouille den troep bij de wedstrijden zou vertegenwoordigen. Het was de eerste maal, dat op den verkennersstok van de patrouilleleiders het zilveren bandje met het embleem der vereeniging prijkte.

Maandagmiddag 1 uur waren de patrouillewedstrijden geëindigd met het hieronder volgende resultaat:

Kievitenpatrouille groep Velsche Woudloopers afdeling Arnhem nummer 1 met 1080 punten; de patrouille van groep III afdeling Nijmegen 2 met 744 punten; Oosterbeek 3 met 735 punten; Eekhoornpatrouille **Veluwsche Verkenners** afd. Arnhem 4 met 723 punten; Heeroma groep Wageningen 5 met 674 punten; Hoenderloo 6 met 495 punten, Ede 7 met 476 punten, Harderwijk 8 met 386 punten.

Aan de Kievitenpatrouille van de Velsche Woudloopers werd door den districts-commissaris buiten de door het hoofdkwartier uitgeloopte zilveren lelie de Gouden Plak uitgereikt, waarmee deze thans definitief in bezit van de

Velsche padvindere is gekomen, door 3 van de 4 gehouden wedstrijden te winnen.

Onderstaande hopman van Leeuwen is de in februari 1934 benoemde ADC-V die daarnaast sinds maart 1933 GV en VL en sinds jan 1934 ook al VTL van de Zwervers is. Zijn opvolger bij de Veluwsche Verkenners, Hopman Volmer, krijgt in februari 1934 de V-volmacht

Vaandrig Meijer moest inmiddels afscheid nemen, waarna de troep kwam onder leiding van hopman van Leeuwen. Onder diens leiding verwierf de troep bij de districtwedstrijden te Ommen de groote plaquette, die hiermede voor de eerste maal in het bezit van Gelderland kwam.

Na een periode van inzinking kwam de troep na het afscheid van hopman van Leeuwen onder leiding van hopman Volmer, die erin slaagde de **Veluwsche Verkenners** wederom nieuw leven in te blazen.

Spr. bracht vervolgens dank aan de heeren Lensing en Schrijver, die zooveel gedaan hebben voor de toestandkoming van dezen nieuwen aanbouw, die noodzakelijk was, omdat in het begin van 1934 het besluit genomen werd aan de groep een welpenafdeeling toe te voegen.

Zich vervolgens richtend tot de jongens, maande spr. hen aan hun bezit netjes te houden en het waardig te toonen. Met een driewerf hoera verklaarde de heer Nolet tenslotte den nieuwen aanbouw voor geopend.

Hierna werd het woord gevoerd door den heer Lensing, die onder aanbieding van bloemen, dankwoorden spreekt speciaal tot de dames Nolet, Schrijver en de leidster der welpen, voor het vele werk dat ook zij voor de totstandkoming van het nieuwe gebouw hebben gedaan. Voorts bood spr. den heer Schrijver namens het groepscomité en ouders een cadeau aan.

De heer Oosterlee, districtscommissaris, uit Nijmegen, feliciteerde de **Veluwsche Verkenners** namens leiders en leidsters, die niet aanwezig konden zijn, met de nieuwe aanwinst.

Tenslotte voerde nog het woord de heer Volmer, hopman van de **Veluwsche verkenners**, die allen en speciaal het groepscomité dankt voor de medewerking, die hij steeds van deze zijde mocht ondervinden, terwijl hij de vruchtbare samenwerking met dit lichaam roemde.

Na een driewerf hoera op het groepscomité werden de aanwezigen in de gelegenheid gesteld de welpenhut te bezichtigen. Deze aanbouw, die door de jongens zelf is gebouwd, natuurlijk onder deskundige leiding, maakt een buitengewoon prettigen indruk. In het inwendige bevinden zich een drietal holen, resp. staande onder bescherming van Baghiera, de zwarte panter, Baloe, de beer en Hathi, de Olifant. Deze figuren zijn ontleend aan het bekende boek van Kipling, getiteld „Door wolven opgevoed”. Boven den haard is een transparent aangebracht, waarop een volle maan is geteekend, zoodat de welpen 'savonds de illusie krijgen, dat zij in het woud zitten, onder het licht der maan. De wanden, die zijn overtrokken met kunstzijde, zijn met allerlei figuren beschilderd.

Wij kunnen de **Veluwsche Verkenners** met hun nieuwe aanwinst dan ook van harte geluk wenschen!

7 januari 1935

DE VELUWSCHE VERKENNERS

Opening van den nieuwen aanbouw.

De **Veluwsche Verkenners** hebben Zaterdagmiddag een nieuwen aanbouw van hun clubhuis, een afdeling voor welpen, feestelijk geopend.

Het was om half drie op het mooie terrein aan den Apeldoornschen weg reeds een feestelijke drukte.

Verschillende padvindere- en padvinderstergroepen lieten van hun belangstelling blijken, terwijl ook verscheidene ouders bij de plichtigheid tegenwoordig waren.

Er woei een gure wind en wij beklagden eigenlijk de padvindere een beetje, die daar met opgestroopte mouwen en bloote knieën in een groot carré stonden opgesteld in het front van het clubhuis, om den grooten vlaggestok, waaraan de vlaggen wapperden.

Te ruim kwart voor 3 trad de voorzitter van de afd. Arnhem der N.P.V., de heer Nolet, naar voren. Spreker heette allen hartelijk welkom, speciaal de vertegenwoordigers van andere groepen. Vervolgens herinnerde spr. eraan, dat de **Veluwsche Verkenners** zich vijf jaar geleden afscheidden van de Velsche Woudloopers, wegens overtaligheid van die groep. Onder leiding van vaandrig Meijer kampeerden de jongens daarop gedurende 1 jaar in de openlucht, totdat, dank zij de bemoeiing van de heeren Lensing en Schrijver, tot den bouw van een eigen clubhuis kon worden overgegaan. Dank zij de welwillendheid van de Arnhemsche Waterleiding kreeg men de beschikking over een prachtig terrein. Spr. wenscht daarvoor vanaf deze plaats nogmaals hartelijk dank te zeggen.

Zaterdag j.l. werd de nieuwe bijbouw van het troepenhuis van de **Veluwsche Verkenners**, afd. Arnhem, aan den Apeldoornschenweg en bestemd voor de Welpen, officieel geopend. De Welpen in hun nieuw verblijf.

5 augustus 1935

Een groep **Veluwsche verkenners** van de Nederl. Padvinders vereeniging vertrok Zaterdag j.l. onder leiding van den heer C. Viskil (rechts op de foto) per bus naar Urmuiden, voor een tocht met de „Tarakan” naar Noorwegen

C.Viskil die rechts op de foto staat, heeft sinds juni 1935 een volmacht als groeps- en voortrekkersleider. In maart 1936 vervalt zijn volmacht als VTL van de Vikingstam.

17 februari 1936

FILMAVOND VAN DE **VELUWSCHE** **VERKENNERS.**

Tarakan-film de hoofdschotel.

Aan goede bioscooptheaters en veel uitmuntende films heeft onze stad werkelijk geen tekort. De Arnhemse jongen is bekend genoeg met wat de groote maatschappijen zooal aan de markt brengen en hij weet daarvan te genieten. Dat desondanks de **Veluwsche Verkenners**, een Arnhemse groep behoorend tot de Nederlandsche Padvindere Vereeniging, Zaterdagavond zich in „National” zou uitstekend vermaakt hebben en ook echt genoten, is een bewijs, dat het programma van hun filmavond op een zeer hoog peil stond.

De Verkenners hadden dezen avond georganiseerd met als hoofddoel de Tarakan-film, maar de cineast Dick Laan uit Amsterdam, heeft er met de vertooning van bovendien nog een vijftal door hem in vroeger jaren vervaardigde kleine films een bonten, genoeglijken avond van gemaakt. En bovendien een zeer leerzamen. Want hij heeft getracht den jongens en hun gasten het principe van de film en speciaal het effect van een goede montage duidelijk te maken en daarin is hij opperbest geslaagd. De beteekenis van de montage in haar eenvoudigsten vorm heeft een ieder begrepen toen na de vertooning van een reeks opnamen, die domweg zonder eenigen dieperen zin momenten van een zeiltochtje lieten zien (het interessants hierbij was ongetwijfeld dat Gejus v. d. Meulen op de schuit meevoer), het versjowen van kolen in beeld werd gebracht: door middel van de montage moest de sensatie van voortdurend scheppen, heen- en terugrijden gewekt worden.

Weik een komisch effect in een overigens eenvoudig gevalletje, door de montage verkregen kan worden bewees het kleine speelfilmpje: de droom van een voetballertje; door jong en oud is er onbedaarlijk gelachen.

Het hoogtepunt van den avond was de Tarakan-film. De heer Laan heeft een reis met dit kampeerschap van de maatschappij „Nederland” meegemaakt, op de celluloidstrook het leven van die ruim 500 jongens aan boord en aan wal vastgelegd en daarmee een film vervaardigd die de moeite waard is niet alleen voor die honderden jonge zeevaarders, die een van de tochten mochten meemaken, maar voor iedereen die belangstelling heeft voor het jongensleven en voor een goede film.

In zijn inleiding noemde de heer Laan enkele reusachtige cijfers, die den aanwezigen wat ongelooflijk voorkwamen, maar na het zien van het leven aan boord, de groote wandeltochten aan land, heel het opgewekte, gezonde samenzijn van die groote groep vrienden aan boord van de Tarakan, lijkt het toch niet meer zoo gek, dat in zeven dagen tijds 2100 K.G. meel in broodjes werd verbakken, 3500 K.G. aardappels, 2500 K.G. groente, 800 K.G. vleesch, 250 K.G. worst werden verorberd.

Voor de jongens die zelf den tocht hadden meegemaakt, was de film natuurlijk van een aparte bekoring (een enthousiaste stem gaf zoo nu en dan spontaan een nadere toelichting, een andermaal werd een bekende met gejuich begroet), maar ook iedere buitenstaander heeft, dank zij den kwaliteiten van de film, waarin de aardigste momenten en mooiste gedeelten van het bezochte land tot een boeiend reisverhaal aaneen zijn geameed, met de jongens meegeleefd en genoten.

Na de pauze heeft de heer Laan een ernstig filmpje vertoond, waarin hij op eenvoudige wijze het probleem heeft behandeld van den jongen, die na jaren in een sanatorium geweest te zijn, terugkomt en zich den eersten tijd vervreemd voelt van de oude vrienden-gemeenschap. Juist in dit simpelen werkje, waarin elke sentimentaliteit verre was gehouden, waarin wat werd overgelaten aan de fantasie van den toeschouwer, is duidelijk gedemonstreerd wat de heer Laan in den aanvang van den avond zeide, n.l. dat in de moderne rolprent dikwijls de film te ondergeschikt wordt gemaakt aan het geluid. Het is goed dat de jeugd op dezen avond eens heeft gezien hoe ook de stomme film, die, zooals hier, voor honderd procent film is, van groote beteekenis is en in staat niet alleen te amuseeren, maar ook een dieperen zin tot uitbeelding te brengen met middelen die typisch zijn voor de film.

Het programma werd besloten met een voetbalfilm, een wedstrijd van H.F.C., waarin door fragmenten en close-ups de sensatie van een spannende belangrijke match werd gewekt.

De voorzitter van de afdeeling Groot Arnhem van de Ned. Padvindere Vereeniging, de heer H. Nolet, heeft 'n slotwoord gesproken en zijn waardeering voor den moelen avond en het werk van Dick Laan te kennen gegeven.

De **Veluwsche Verkenners** mochten de belangstelling genieten o.m. van den heer D. A. J. Baars, leider van de schoolbioscoop, van freule W. W. Feith uit Velp en den heer J. H. Vis, beide namens het Ned. Padvindere Gilde, padvindere en eenige Tarakan-vrienden.

Door de jeugd werd tot slot nog een dansje gemaakt.

14 september 1936

Verloving Prinses Juliana met Bernard

Via het Arhemsch Chr. Mannenkoor volgden dan de talrijke groepen padvindere en padvindere, vooropgegaan door de welpen van de Zypsche Voortrekkere. Daarna de „**Veluwsche Verkenners**” en „Zwervere” en Arnhem's oudste padvinderegroep, de „Arhemsche Padverkenners”, onder leiding van Hopman Blom.

23 november 1936

JAARFEEST VELUWSCHE VERKENNERS.

Een vroolijke padvinders-avond in „Royal“.

Zooals dat bij de **Veluwsche Verkeners** gewoonte is, vierden ze Zaterdagavond wederom hun jaarfeest temidden van een groote schare broeder-padvinders van andere Arnhemsche groepen en vele belangstellenden.

De groote bovenzaal van „Royal“ is wel bijna nooit zoo vol geweest met een dergelijk aantal levenslustige jongelui, die de beste plaatsen aan hun gasten lieten en zelf in breede rijen achter in de zaal en langs de kanten een plaatsje hadden gevonden.

Openingswoord van den voorzitter.

De avond werd geopend door den voorzitter van de **Veluwsche Verkeners**, den heer H. Nolot. Spr. heeft allereerst eenige woorden gewijd aan de nagedachtenis van den heer J. H. Via, die, behalve dat hij voorzitter was van de afdeling Arnhem van het Padvindersgilde, ook het jongenwerk steeds met belangstelling gadesloeg en één van die stille krachten was, die, hoewel niet onmiddellijk tot de padvindersbeweging behoorende, toch zeer gemist zal worden.

In verband met dit overlijden van haar voorzitter, waren de Padvindsters dezen avond niet aanwezig.

De heer Nolot zeide verder dat er alle aanleiding was dezen feestavond te organiseren: de groep De **Veluwsche Verkeners** heeft in haar werk op het oogenblik een hoogtepunt bereikt als nooit te voren, de animo onder de jongens is groot, zelfs moesten aspiranten geweigerd worden wegens gebrek aan plaats.

Spr. bracht dank aan de leiders van welpen, padvinders en voortrekkers aan wier werk de nuidige bloei voor een groot deel te danken is.

Een mooi plan.

Het optreden van de Haagsche Archipelband op den Jamboreemiddag heeft bij de Verkeners het verlangen wakker geroepen zelf een dergelijke band, bestaande uit trommels en hoorns, op te richten. Spr. stelde voor dat ook de andere groepen van de afdeling Groot-Arnhem een dergelijk initiatief nemen en dat dan uit deze bands een kern gevormd wordt, die misschien naar de Jamboree uitgezonden kan worden om daar als onderdeel van de groote Nederlandsche band op te treden.

Omdat de kas van de vereeniging op dit oogenblik niets kan missen voor het aanschaffen van instrumenten, deed spr. een beroep op de aanwezigen een extra offer voor dit doel te brengen, daarbij zelf het voorbeeld gevend door de eerste trommel aan de Veluwsche Verkeners aan te bieden.

We hopen van harte dat deze band tot stand zal komen en als de prestaties van een gelijk gehalte zullen worden als die van de Haagsche vereeniging, dat is dit niet alleen een aanwinst voor onze Arnhemsche Padvindsters, doch voor de geheele stad.

Het programma.

Vervolgens was het woord aan de jongens, die een uitgebreid en vroolijk programma voor dezen avond hadden samengesteld.

De welpen traden het eerst op. „Geluiden uit de timboe“ was hun nummerijde getiteld, doch dit was slechts gebeurd om in de jungle-sfeer te blijven waaraan het welpenspel is ontleend, hun liedjes waren zeer welluidend — zoover dat van ongeschoolde jongensstemmen te verwachten is — en werden kranig begeleid door twee jeugdige violisten, twee schijnbaar nog jongere fluitisten en een klei-nen pianovirtuoos.

De padvinders en de voortrekkers hebben de rest van den avond met een bont allerlei de goed gestemde aanwezigen vermaakt: er werd kluchtig tooneel gespeeld, padvindersvaardigheden werden gedemonstreerd, de Bruil Brothers met negel-make-up oogstten groot succes, de huwelijksche perikelen werden in vaardig tooneelspel voor het voetlicht gebracht, kortom er werd kwistig gegeven in een prettig vlot tempo.

Voor de jongelui heeft het feest tot twee uur in den nacht geduurd en de danspartij onder leiding van de Rhythm Collegians was zeker niet het minst geanimeerde deel van het programma.

De aanzet tot het ontstaan van de Veluweband in 1939

8 november 1937

JAARFEEST VAN DE „VELUWSCHE VERKENNERS”.

Zaterdag gaf de padvindersgroep „De Veluwsche Verkenners” in café-rest. „Royal” een zeer geslaagde uitvoering.

De heer L. C. A. Thieme sprak een kort welkomstwoord, waarna de hopman G. Schrijver gehuldigd werd.

Met trompetgeschal werd het eerste nummer aangekondigd. Het geheele programma werd in vlot tempo afgewerkt, terwijl in de korte pauzes het publiek door den conferencier P. Hulscher aangenaam werd bezig gehouden.

Een aardig moment was het zingen van het origineele lied Varia, dat „golvend” door de geheele zaal werd meegezongen.

Het tweede deel van den avond werd ingezet met een alleraardigst goochelnummeretje. Ook de z.g. Brul-Brothers oogstten veel succes.

In het laatste nummer trad de Marschband met volle bezetting en voor het eerst met eigen groepsdas, blauw-wit, de kleuren van Arnhem, in het publiek op.

Het verdient werkelijk wel eenige aandacht, dat er in Arnhem tusschen de verschillende groepen der N. P. V. een streven is een goede marschband te organiseeren.

Momenteel bestaat de band uit vier trommels, één groote trom en tien hoorns, dit alles onder leiding van een tamboer-maitre, die een prachtige staf hanteert.

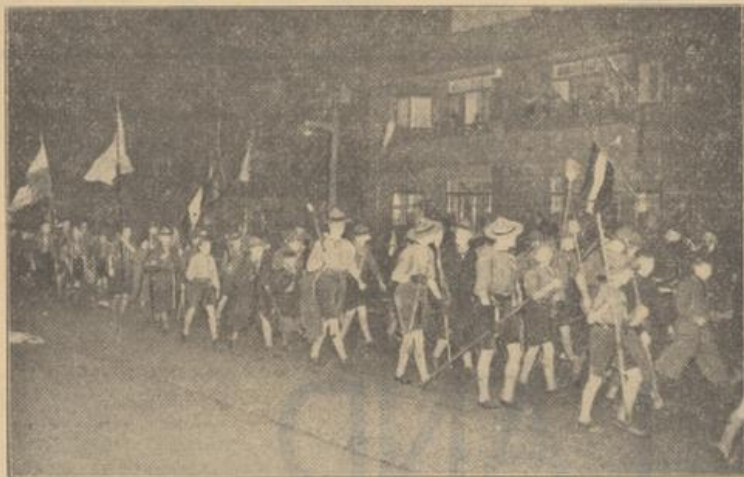
Op verzoek van het enthousiaste publiek werden de meeste nummers herhaald.

Na een slotwoord van den hopman G. Schrijver, werden de aanwezigen overgegeven aan de College Rhythm Band, die het dansprogramma van dezen avond verzorgde.

De Veluwsche Verkenners kunnen op een zeer geslaagden avond terugzien.

1 februari 1938

Arnhem in Oranje-stemming

EEN KLEIN ONDERDEEL VAN DEN LANGEN LICHTSTOET. DE VERKENNERS TREKKEN VOORBIJ.

de Veluwsche Verkenners, een fikse groep met vooraan een ijverig met zijn staf zwaaiende tambour-maitre, de Padvindersband van de afd. Groot-Arnhem, Oosterbeekse Padvinders, een groepje studeerenden van de Ned. Heilmeetschappij de B.K. Ouder-

27 februari 1939

Bij de opening van het nieuwe groepshuis van de Velpsche Woudlopers

Vervolgens bracht spreker hulde aan den heer J. G. A. Heineman, die het plan ontwierp, aan de doortastende bouwcommissie en aan de gemeentebesturen van Rheden en Rozendaal, die op voortreffelijke wijze meegeholpen hebben aan het oplossen van de moeilijkheden, die de bouw van een troepshuis nu eenmaal met zich mede brengt. Spreker schetste de groote stuwkracht, die er sinds de oprichting in 1921 van „De Velpsche Woudloopers" uitgaat. In den loop van den tijd heeft de groep zich zelfs moeten behoeden tegen leden-overbelasting, waarbij groepsplitsing tenslotte noodzakelijk bleek. De groep, die hieruit ontstond, was die der „**Veluwsche Verkenners**", welke zich in 1933 wederom heeft moeten splitsen in die der „**Zwervers**". Als men deze jonge gezichten ziet, aldus spreker, zou men niet zeggen, dat ze reeds grootvader zijn.

20 maart 1939

VELUWSCHE VERKENNERS.

Feestavond in Royal.

De **Veluwsche Verkenners** organiseerden Zaterdagavond de jaarlijksche feestelijke bijeenkomst in Royal.

De plaatsvervangend Hoofdverkenners, de heer A. Oosterlee, heeft van zijn belangstelling doen blijken, terwijl namens het Padvindersgilde freule Feith aanwezig was.

Het spreekt welhaast vanzelf, dat tal van andere padvindergroepen niet ontbraken. De voorzitter van het groepscomité, de heer L. C. A. Thieme, heeft de aanwezigen verwelkomd en in een kort en geestig woord het programma ingeleid.

De taak der conférence vond een bekwaam dienaar in den heer P. Hulscher, die met zijn kwinkslagen spoedig de noodige stemming wist te brengen. Die is er den geheelen avond gebleven, wat niet in het minst ook te danken was aan het aardige en vlotte programma. Bijzonderen bijval kregen de welpen in een grappig-gevoerd stukje „De rattenvanger van Hameln", voorts heeft zich de Veluweband, onder leiding van den heer Paalman, doen hooren met pittige en goed uitgevoerde marschmuziek.

11 Januari 1940

PADVINDERSFEESTAVOND IN TIVOLI.

Ter gelegenheid van hun 10-jarig bestaan op Zaterdag 13 Januari a.s. hebben de „**Veluwsche Verkenners**" dit jaar een grootsch opgezetten feestavond georganiseerd in de beide nieuwe zalen van Tivoli op den Velperweg.

Op hun feestavonden hebben de „Veluwsche Verkenners" zich elk jaar in een groote belangstelling mogen verheugen en ook dit jaar wordt een groot aantal bezoekers verwacht. Temeer, daar de nieuwe zaal, waarmee Arnhem is verrijkt een byzondere attractie zal zijn. De avond zal besloten worden met 2 uur Gezellig dansen onder leiding van de „Utrechtsche Studentenband".

12 januari 1940

De „*Veluwsche Verkenners*" geven

GEEN IJSFEEST maar een

GROOTE FEESTAVOND

in de nieuwe zalen van Tivoli op den Velperweg. Zaterdagavond a.s. 13 Januari. Aanvang 8.15 u. Na afloop Dansen o.l.v. De Utrechtsche Studenten.

Voorverkoop: Sigarenmagazijn Minkman (n/h. Rembrandt-theater). Entreprijs: f 0.60 p. p. incl. belasting. 5270

15 januari 1940

„VELUWSCHE VERKENNERS" VIERDEN HET 10-JARIG BESTAAN.

De „Veluwsche Verkenners" hebben Zaterdagavond in „Tivoli" aan den Velperweg, op opgewekte wijze het 10-jarig bestaan gevierd.

Het spreekt welhaast vanzelf, dat vooral uit padvindingskringen de belangstelling groot was, ook enkele meisjes-gilden waren tegenwoordig, terwijl bekende persoonlijkheden door hun aanwezigheid een min of meer officieele tint aan de feestviering gaven.

Nadat allen, in vereniging met de „Veluwsche Verkenners", die op het podium geschaard waren, uit volle borst het „Hoort zegt het voort", hadden gezongen, heeft de voorzitter van het Groepscomité, de heer L. C. A. Thieme, op de van hem bekende wijze, met enkele woorden het programma ingeleid. Spreker wenschte niet af te dalen in een droge opsomming van alle gebeurlijkheden uit de tien voorbije jaren. Hij constateerde echter, dat met het bereiken van dezen mijlpaal, de groep van de „Veluwsche Verkenners" wel op ondubbelzinnige wijze haar bestaansrecht bewezen heeft.

Nadat de heer Thieme op het belang van de padvindingsbeweging in deze chaotische tijdsomstandigheden had gewezen, besloot hij zijn kort openingswoord met een aanhaling van J. Pieterszoon Coen, die wees op datgene „wat goede courage vermagh", waarna hij zijn jeugdige vrienden alle goeds toewenscht.

Daarna werd een aanvang gemaakt met het eigenlijke programma, waarbij heer P. J. Hulscher op verdienstelijke wijze als conferencier optrad. Het zou ons te ver voeren, hier op* het gevarieerde en vaak grappig vertoonde in te gaan. Een bijzonder woord van waardeering verdient zeker wel het kloeke optreden van de **Afdeulings-Band, onder leiding van ass.- distr. comm. Paalman**, Voorts waren er de „Swinging Strings", die met hun vaardig bespeelde jazz-instrumenten zeker geen gering aandeel in het algemeen succes genoten. Vermakelijk was het optreden van de „Tinnen soldaatjes", die er in hun pakjes uit zagen als „om te stelen", terwijl verder tal van aardige scènes de aandacht ten zeerste geboeid hielden, totdat het oogenblik voor dansen was aangebroken, waarvan de muziek op vlotte wijze door het Rembrandt Theaterorkest, onder leiding van Johnny Franzen verzorgd werd. Al met al een welgeslaagde avond, waarop de „Veluwsche Verkenners" met genoeg kunnen terugzien.

3 maart 1941

UITREIKING VAN „BRANDWEER"- INSIGNES AAN PADVINDERS.

Zaterdagmiddag, onder een stralend zonnetje, werden in Zypendaal op het „keukenveldje" door den commandant van de Brandweer, den heer A. Jonker, de insignes „brandweerman" uitgereikt aan de deelnemers van een door hem aan de Arnhemsche Padvindings gegeven cursus „brandweer".

De heer Jonker, die vergezeld was van den Inspecteur van het Brandwezen, ir. J. W. A. Renssen, sprak zijn voldoening uit over het feit, dat alle 13 deelnemers aan het examen zijn geslaagd. Hij hoopte, dat eventueel volgende cursussen dezelfde resultaten zouden opleveren als deze en de vorige. De commandant verwachtte van de geslaagden, dat zij in geval van brand de hun gegeven instructies volgens hun beste kunnen zullen opvolgen. De ceremonie werd bijgewoond door de padvinderstroepen, waartoe de geslaagden bc. hoorden en hun leiders: de „Marten van Rossum"-groep, de „Veluwsche Verkenners", de „Wichard van Gelre"-groep en de groep „De Zwervers".

Door deze instructie aan de verkenners heeft de heer Jonker een mooi werk gedaan. De aan discipline gewende padvindingsleden hebben de eerste hulp bij brandongevallen geleerd en kunnen nog beter hun belofte „iedereen te helpen, waar ik kan", nakomen. De gemeenschap heeft de heer Jonker aan zich verplicht, want hoe beter de jeugd is ingelicht, hoe bij brandgevaar te handelen, des te grooter de kansen, dat bij branden spoedige — zij het voorloopige — hulp aanwezig is.

23 juli 1946

VIJFTIG PADVINDERS NAAR ENGELAND

Een uitstapje van twee weken

Op Dinsdag 30 Juli zal een gezelschap van vijftig Arnhemsche padvindingsleden, bestaande uit **Veluwsche Verkenners** en **Zypische Trekkers**, een reisje ondernemen naar Engeland, waar zij de gasten zullen zijn van de padvindingsleden van Stoke-on-Trent. Er zijn

zes leiders, van wie de heeren J.Jedema en H.Snoek (beiden van de **Veluwsche Verken-ners**) de algemeene leiding hebben.

De leeftijd der jongens ligt tusschen de 12 en 18 jaar.

Het heeft maar weinig gescheeld, of het gezelschap zou 73 man hebben omvat, doch aanvankelijk werd maar toestemming gegeven voor een vijftigtal en toen uiteindelijk verlof werd gegeven ook voor de overige 23 was de betreffende boot van Rotterdam naar Huil al volgeboekt. De deelnemers betalen zelf alleen den overtocht (ca. f 60) en hun paspoort, voor het overige dragen de Engelsche gastheeren de kosten. Voor ieder is aan deviezen 1 pond sterling toegestaan. Onder hen zijn er jongens van welgestelde, maar ook van minder goeode ouders, hetgeen mogelijk werd doordat de eerstbedoelde eens extra in de bus bleizen. Het eerste contact dat tenslotte tot deze reis heeft geleid, kwam tot stand onmiddellijk na de bevrijding door een gesprek, dat een padvinder op Sacré Coeur aanknoopte met een militair uit de buurt van Stoke-on-Trent. De districtsleider der scouts van Staffordshire kreeg bijzondere belangstelling voor de Arnhemsche jongens doordat vele Airbornes toevallig uit die streek afkomstig waren en aldus rijpte gaandeweg het plan voor de uitnodiging. De terugreis van Huil naar huis wordt aanvaard op 10 Augustus.

23 augustus 1946

Onlangs keerden 50 Arnhemsche padvinders van een 11-daagsch verblijf in Engeland naar Nederland terug. Een der leiders geeft in dit artikel 'n beschouwing over hun belevenissen.

Het is ongeveer half 8 in den avond als de „Melrose Abbey", een schip van de Associated Humber Lines Hoek van Holland passeert op weg naar zee. Aan boord bevinden zich naast de gewone passagiers nog een vijftigtal vroolijke jongelui, behorende tot de **Veluwsche Verkenners** en **Zijpsche Trekkers** uit het district

Op uitnodiging van het district Stoke-on-Trent komen zij daar heen om er een deel van hun vakantie door te brengen. Eenmaal in volle zee gekomen wordt het aantal passagiers aan dek zienderoogen minder en na een uur zijn er nog maar enkelen die den wind trotseeren om het spel van wind en water gade te slaan.

Reeds lang is het laatste brokje Holland als een grijze stip weggeleden en waar men ook kijkt, overal ziet men de diepgroene zee met zijn tot wit schuim verwaaide golftoppen. Tegen negenen passeeren ons twee torpedojagers, later gevolgd door een kruiser. Het blijken de Amerikaansche oorlogsschepen te zijn, die 't bezoek hadden gebracht aan Rotterdam. Dan ziet men bijna niemand meer aan dek en door het gieren van den wind en het bruisen der zee hoort men alleen het monotone stampen der machines.

Zonsopgang op zee

Den volgenden morgen zijn er om vier uur reeds enkelen aan dek om getuige te zijn van oen zonsopkomst bij helderen hemel. Het is een schouwspel om nimmer te vergeten. Links de flikkerende vuurtorenlichten en de verlichte masten van het radiostation Lowestoft, rechts het scheurende duister waar zich de zon een baan breekt. Wanneer we eenmaal in den breeden Humbermond varen, komt er weer meer leven in de brouwerij en wanneer de douane aan boord stapt is bijna iedereen van zijn zeeziekte hersteld.

Op de kade worden wij verwelkomd door een Districts-Commissaris uit Huil, die ons in autobussen stouwt en naar een restaurant brengt, waar tot ons aller verbazing tafels gedekt staan.

Onze „tea" bestaat uit sandwiches met corned beef of gebakken ham, thee met cake en chocolade, gebakken aardappels. Wanneer allen verzadigd zijn rest ons nog eenigen tijd om Huil door te wandelen. We zien dan de Engelsche stad zooals alle Engelsche steden zijn, steden die leven en werken, maar tevens steden die hun tol betaalden om Engeland te maken tot een industrieland. Smallé straten, zwarte huizen, bleeke menschen. Plotseling staan we in het licht der bioscopen en dan zijn wij in de gelegenheid kennis te maken met de mentaliteit der Engelschen. Een rij van pl.m. 200 meter heeft zich gevormd voor een bioscoop. Ieder wacht zijn beurt af. Bij een bushalte zien wij hetzelfde. Niet een vechtende, stompemde en dringende menschenmassa, die koste wat kost de bus in wil, maar een

ordelijk opgestelde rij, waar ieder zijn beurt afwacht.

Om 10 voor negen vertrekt onze trein uit Huil, uitgeleide gedaan door den Nederlandschen consul aldaar. Dank zij de zorg van een gediensstige conductrice is er een wagon gereserveerd en weggezakt in de kussens genieten we van het landschap. Als het eenmaal donker is zijn de meesten spoedig in diepe rust. Donderdagmorgens om 4 uur komen we in Stoke-on-Trent aan, waar de County Commissioner ons verwelkomt en naar het districts-hoofdkwartier brengt. Hier staan gediensstige welpenleiders klaar om ons te onthalen op koffie en thee met cake. Na een welkomstspeech van den county-commissioner mr. Flet, volgt een welverdiende rust tot 8 uur, waarna bussen ons naar het „breakfest" brengen. Het is ongeveer 10 uur in den morgen als we dan op ons kampterrein aankomen. Het ligt 7 mijl van de stad af en geeft een prachtig uitzicht over enkele heuvels. Onze tenten zijn reeds opgezet en aan den rand van ons terrein wapperen de vlaggen van 40 verschillende landen. Dan wacht ons, na het inrichten van ons kamp, een rust tot den volgenden morgen.

Tot algemeene verbazing komen 's middags drie Duitsch sprekende hee-en ons kampterrein op wandelen. Het blijken leden van het Turksche ministerie van onderwijs te zijn die op een reis door Europa zijn om de jeugdbewegingen in de verschillende landen te bestudeeren.

Officieele ontvangst

Vrijdagmorgen om 9 uur staan 2 touringcars klaar om ons naar Stoke-on-Trent terug te brengen. Hier wacht ons ten gemeentehuize de officieele ontvangst door den burgemeester van Stoke-on-Trent. In hartelijke bewoordingen verwelkomde de burgemeester de Hollanders, waarbij hij de hoop uitsprak dat wij na afloop van ons verblijf in Engeiand iets zouden mogen hebben gezien van de goede dingen van zijn iand. Oubaas Jedema dankte den lord mayor voor zijn woorden en bood namens de Arnhemsen padvinders een foto aan van de Groote Kerk. Na afloop van deze officieele ontvangst volgde een bezoek aan de „potteries". Stoke-on-Trent is de stad der „potteries" en overal ontwaart men de eigenaardig gevormde ovens. Hier produceert men het wereldberoemde aardewerk van Copelands, Wedgewood, Plants e.a. Bij een rondgang door een fabriek werd ons de fabricage tot in finesses uitgelegd.

Bij de lunch, die daarna volgde en waar naast den burgemeester en zijn vrouw en tal van genoodigden aanzaten, waaronder eenige mannen die in de Septemberdagen van 1944 als parachutisten in Arnhem hadden gevochten, volgden weer eenige korte toespraken, die allen getuigden van een goed inzicht in de moeilijkheden die ons volk heeft moeten doormaken. Eerst later konden wij beseffen wat de burgemeester bedoelde toen hij zei: Moge jullie verblijf in Engeland er toe bijdragen, dat jullie de ellende, die 5 jaar lang over jullie volk kwam, spoedig vergeten." Zoowel de lunch als de tea zijn buitengewoon verzorgd en als om 6 uur de bussen ons terug brengen naar het kamp, dan zijn we zonder uitzondering enthousiast over de wijze waarop het gemeentebestuur van Stoke-on-Trent als gastheer fungeerde. Zaterdag hebben we de gelegenheid het stadje Stone te bezoeken. Het is een buitengewoon aardig stadje; het inkoopen doen behoorde dan ook tot de aangename afwisselingen van ons overladen programma.

Gedurende het week-end en de daarmede samenvallende Bankholiday zijn er vele Engelsche troepen in Kibblestone-camp. Spoedig is er contact met hen en op elk uur van den dag kan men Hollandsche jongens met Engelsche vrienden door het kamp zien wandelen. Engelsch spreken is hierbij niet noodzakelijk en de kleinste jongens zijn vaak de bekendste figuren in de buitenlandsche kampen.

De kampvuren vormden het hoogtepunt van den kampdag. Dan zaten allen bij elkaar, niet als Hollander of Engelschman, niet als verkenner of hopman, maar als padvinders, allen lid van een groote wereldbroederschap. Muziek en zang, yells en recreaties wisselden elkaar in een vlot tempo af en wij Hollanders oogstten veel succes met onze vaderlandsche liederen, volksdans en onze Hollandsche yells. De Turken vergastten ons op Turksche nationale liederen en een voortrekker, oud-militair, zong West-Afrikaansches liederen.

Maandag is de bezoekdag in het kamp. In de groote markee-tent hebben wij op lange tafels foto's van Nederland in het algemeen en van Arnhem in het bijzonder uitgestald. Alle bezoekers komen door het Hollandsche kamp en bij het zien der foto's vragen zij bijzonderheden. Sommigen zijn verbaasd te horen dat wij Hollanders voor het meerendeel niet met wijde broeken en niet op klompen loopen. Anderen verbazen zich over de gebouwen of de breede straten, sommigen kijken hun oogen uit bij het zien van foto's van Hollandsche scholen en doodmoe maar voldaan kruipen we 's avonds in onze tent, want we hebben getracht ons vaderland meer bekend te maken bij een bevriend volk, wij hebben getracht hun iets te toonen van de prestaties van ons volk.

Uit logeeren....

Den volgenden morgen om half tien rijden reeds de eerste auto's het kampterrein op. Het zijn padvinders met hun ouders, die een Hollandschen jongen komen halen om gedurende één of meer dagen hun gast te zijn. Op deze manier is elk der vijftig jongens geadopteerd en of zij nu naar Stoke waren geweest en de kermis hadden bezocht of dat zij een autotocht hadden gemaakt door de omgeving, of ze mee naar Chester waren geweest of naar Newcastle, allen waren uitgelaten over de wijze waarop zij de gast waren geweest en hier zijn zeker vriendschapsbanden aangeknoopt, die volgend jaar in Nederland versterkt zullen worden, want, indien de omstandigheden het toelaten, zal elk der jongens volgend jaar zeker trachten zijn Engelschen broeder-padvinder een zelfde ontvangst te bereiden als hemzelf te beurt viel.

Uitgeleide gedaan door de leiders van het kamp, vertrokken wij den volgenden morgen om 6 uur reeds uit Kibblestone-camp, maar wij allen voelden dat dit het begin was van een blijvende vriendschap en wij hopen bij een tegenbezoek der padvinders uit Stoke-on-Trent hen te kunnen ontvangen op dezelfde wijze als het district Stoke, zoowel als het gemeentebestuur, als de inwoners der stad ons ontvangen hebben.

Home Sweet Home

Na een voorspoedige reis van 2 dagen keerden wij in Arnhem terug: rijker aan ervaring en met nieuwe vriendschappen en tot de conclusie gekomen: hoe gastvrij Engeland ook was, hoe mooi ook het land: home sweet home. De liefde tot zijn land is een ieder aangeboren.

Veluwsche Verkenners in hun nieuwe groepshuis

Onder groote belangstelling, zoowel uit padvinderskringen als van de zijde der ouders vond Zondagmiddag de opening plaats v. h. eerste speciaal voor dit doel gebouwde padvinders-groepshuis van het district Arnhem. Dank zij de medewerking van de autoriteiten, niet in het minst van de eigenares van het terrein, de Gemeentelijke Waterleiding, was het den Veluwschen Verkenners mogelijk om hun nieuwe clubhuis weer op hetzelfde terreintje te bouwen, waar het vroeger ook stond. Boven aan den Apeldoornschen weg.

Het vorige gebouwtje, oorspronkelijk een directiekeet, vond zijn einde kort na het opheffen van de padvindersbeweging door de bezetters. Een oud-lid kon niet langer aanzien dat de Nationale Jeugdstorm er wederrechtelijk bezit van had genomen en deed het in vlammen opgaan.

Nu stond men bij het nieuwe groepshuis, een stevig houten gebouw op steenen fundament, voorloopig nog bestaande uit een verkennerslokaal van vier bij acht meter, een Voortrekkerslokaal en een leiderskamer, doch, wanneer de financiën het toelaten, hoopt men het met een Welpenlokaal uit te breiden.

Een lange rij van sprekers besteed voor de opening het spreekgestoelte, Hopman B. v. d. Berg, die alle aanwezigen welkom heette, **de heer S. X. Schortinghuis**¹, penningmeester van het groepscomité, de heer J. Lensink die bij de oprichting zitting had in het groepscomité in 1930, mej. M. W. Tenge namens het Ned. Padvindsters Gilde, oud-Hopman Schrijver, ir. J. F. Schönfeld, de Voorzitter van het plaatselijk afdeulingscomité, **Hopman mr. A. Stigter**², **namens de groep „de Zwervers”** en ten slotte de Districtscommissaris W. Paalman als laatste spreker.

Hierna werd door de twee kleinste Welpen de sleutel aangeboden en verklaarde de D. C. met het openen van de deur het clubhuis³ voor geopend. Zoowel exterieur als interieur maakten bij de nu volgende bezichtiging een buitengewoon gunstigen indruk. Buiten de forsche bouw van ruwe boomstammen, binnen de lichte kleuren van de wanden, de vele foto's en trofeeën uit den tijd van voor-, tijdens- en ook reeds na den oorlog, waarbij uiteraard de herinneringen aan het Engelsche kamp een belangrijk aandeel vormen.

Zoowel de ontwerper, ir. van Straaten⁴ en hopman van der Berg, als de jongens die veel van hun vrijen tijd aan de vervolmaking van het geheel gaven, hebben eer van hun werk.

De middag werd verder gevuld met demonstraties, terwijl 's avonds een kampvuur op het terrein deze voor de Veluwsche Verkenners zoo belangrijken dag afsloot.

¹ Dit is de vader van de eerste welpenliedster bij de Geuzen : Raksha Alice Schortinghuis.

² In deze maand verandert Ton Stigter de naam van zijn troep van Zwervers II in "De Geuzen"

³ Krijgt later de naam "Het Vette Nijlpaard"

⁴ De vader van Cartoonist Peter van Straaten